

Finanssiiala ry

EU-jaostot 10 ja 16

Lausuntopyyntö U-jatkokirjeluonnos: direktiiviehdotus yritysten kestäväää toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta (CS3D)

Finanssiiala ilmaisee huolensa ehdotetun kompromissin epäselvyydestä

Johdonmukaisuus ja yhdensuuntaisuus muuhun sääntelyyn nähden

Kirjelmäluonnoksen johdanto-osan kirjaus siitä, että kompromissiehdotus olisi sopusoinnussa 2024 vuoden alusta voimaan tuleen kestävyysraportointisääntelyn kanssa ei FAn näkemyksen mukaan pidä täysin paikkaansa. CSRD:ssä ei ole esimerkiksi määritelty arvoketjun upstream-osuutta finanssiialan osalta, minkä vuoksi ei ole varmuutta siitä, että määritelmät olisivat yhdenmukaiset. Tällä hetkellä ei edes ole vielä tietoa siitä, miten käytännössä finanssisektorispesifi kestävyysraportointi tapahtuu – finanssiialan standardeja kun ollaan juuri lykkäämässä kahdella vuodella eteenpäin.

FA pitää lisäksi tärkeänä, että jos EU-tasolla harmonisoitu yritysten hallintoon ja raportointiin kohdistuva sääntely rakentuu ajatukselle siitä, että suuriin yrityksiin soveltuu vaativimmat tai tiukemmat normit, yritysten kategorioita koskevat määritelmät olisivat yhteneväiset läpi lainsäädännön.

FA katsoo, että Suomen tulisi neuvotteluissa johdonmukaisesti ja jatkuvasti pitää yllä kysymystä EU-sääntelyn sisäisestä koherenssista.

Finanssiialaspesifit säännökset - soveltamisala

Luonnoksen toteamus “*Finanssiialaan soveltamisen osalta Suomelle tärkeintä on ollut, että ratkaisu on selkeä ja oikeusvarma, sekä sellainen, että se huomioi sosiaaliturvajärjestelmiä hoitavien eläkelaitosten osalta Suomen kansalliset erityispiirteet. Suomi pitää erityisen tärkeänä, että sääntelyä voidaan soveltaa käytännössä ilman merkittäviä tulkintaepäselvyyksiä*” on omiaan luomaan vaikutelman siitä, että nyt saavutettu kompromissi täyttäisi nämä odotukset, kun kantaluonnoksessa todetaan, että neuvottelutulos on Suomen hyväksyttävissä.

FA kuitenkin katsoo, että sääntely on epäselvä juuri finanssiialaa koskevin osin. Kompromissiehdotus siitä, että sääntely soveltuisi finanssiialan toimijoiden upstream-osuuteen jää sisällöllisesti epäselväksi: ei ole saatavilla taustoitusta siitä, mitä tällä käsitteellä tarkoitetaan eikä valtioneuvoston kirjelmäluonnos myöskään tuo lisäselvyyttä asiaan. Tämän epäselvyyden johdosta on hyvin vaikea arvioida säännöksen vaikutuksia.

FA, pitää tärkeänä, että valtioneuvosto pyrkii jatkoneuvotteluissa selkeyttämään toimintaketjun alkupään määrittelyä.

Finanssialan kannalta keskeiseksi muodostuu kysymys siitä, pidetäänkö rahaa finanssialan toimijoiden ”raaka-aineena,” eli tämän sääntelyn kontekstissa upstreamina.

Jos lainsäätäjän tarkoitus on, että finanssialan arvoketjuun ei lueta rahoituksen hankkimista (ml. finanssialan yritysten jälleenrahoitus) se tulee ilmaista selkeästi.

Jos sen sijaan tarkoituksena on saattaa rahoituksen hankinta tämän lainsäädännön mukaisen selvitysvelvoitteen piiriin, tulee sääntely tosiasiallisesti koskemaan toimialaa varsin laajasti. Tämä erkaannuttaisi säädöksen sisällön siitä, mitä voidaan katsoa poliittisessa kompromississa sovitun, sekä voisi luoda vaikeita tulkintakysymyksiä siitä, ovatko esimerkiksi talletukset tai finanssialan toimijan omat liikkeelle laskemat joukkovelkakirjat palvelu tai tuote, jota se myy markkinoilla (downstream) vaiko oman toiminnan mahdollistamiseksi hankittua raaka-ainetta (upstream).

FINANSSIALA RY

Hannu Ijäs